

Mraky se táhnou až za obzor,
jedem šalinou do kina Světozor,
zrovna dneska na horor,
v tom na rameno klepe revizor.

Moje děvče rychle lístky shání,
zrovna nejsou žádné k mání,
neboť všichni úprkem,
jak o život se hrnou ven.

Průvodčí se jenom směje,
pán, co už platil, tiše kleje,
revizora úspěch hřeje
a venku už hustě leje.

Je to horor nebo zdání,
ústa za mně, ústa za ní,
do výplaty je skoro týden,
je to dneska jako zlý sen.

Domů jsme šli radši pěšky
a pustili si televizor,
zrovna běží hezký pořad
Gogolův Revizor.

Moje děvče konečně se směje,
i když venku stále hustě leje,
kafe s rumem trochu hřeje
a moje děvče už se směje.

Je to horor nebo zdání,
revizor se za sklem klaní,
už se těší na setkání,
pro příště zas třeba s vámi.